

Sygn. akt IV U 5/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2018r. w S.

odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 listopada 2017 r. Nr (...)

w sprawie M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. M. do renty socjalnej od 01 września 2017r. do 31 sierpnia 2020r.

Sygn. akt IV U 5/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił M. M. prawa do renty socjalnej wskazując, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła M. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty socjalnej. Ubezpieczona twierdziła, iż jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z przyczyn powstałych przed 16. rokiem życia. Przez wiele lat była uprawniona do renty socjalnej (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 7 listopada 2017r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. M. od 1 października 2003r. jest uprawniona do renty socjalnej (decyzja z 1 października 2003r. o przyznaniu renty socjalnej k.6 akt rentowych). Prawo do tej renty było przedłużane ubezpieczonej na kolejne okresy. Po raz ostatni prawo to przyznane zostało decyzją z 29 sierpnia 2014r. na okres od 1 września 2014r. do 31 sierpnia 2017r. (decyzja z 29 sierpnia 2014r. o przyznaniu prawa do renty na okres do 31 sierpnia 2017r. k.198 akt rentowych).

W dniu 1 sierpnia 2017r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek ubezpieczonej o przyznanie prawa do renty socjalnej na dalszy okres. Rozpoznając ten wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 4 września 2017r. ustalił, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 4 września 2017r. k.277 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 7 listopada 2017r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 7 listopada 2017r. k.279 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 10 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej (decyzja z 10 listopada 2017r. k.280 akt rentowych).

Ubezpieczona urodziła się w dniu (...) Ukończyła szkołę zawodową specjalną w zawodzie szwaczki, nigdy nie pracowała zawodowo. Ubezpieczona cierpi na upośledzenie umysłowe na pograniczu stopnia umiarkowanego i lekkiego z zaburzeniami zachowania wymagającymi leczenia. W poradni zdrowia psychicznego leczy się od 4 maja 2004r. Utrzymują się u niej znaczne zaburzenia funkcji poznawczych w zakresie ogólnej wiedzy o świecie, panowania na materiale przestrzenno-wzrokowym, pamięci krótkotrwałej, średnioterminowej i długoterminowej, koncentracji uwagi, tempa uczenia się nowego materiału, rozpoznawania rozumienia i przewidywania sytuacji społecznych. Funkcjonowanie intelektualne ubezpieczonej utrzymuje się na granicy upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanym i lekkim. W funkcjonowaniu osobowościowym niska tolerancja na stres i pobudzenie emocjonalne, niska samokontrola emocji z tendencją do reakcji dysforycznych, zaburzenia funkcji motywacyjnych i planowania, znacznie obniżony krytycyzm, co skutkuje zaburzeniami zachowania, niskim poziomem aktywności i zaradności życiowej. Istniejący deficyt intelektualny i dysfunkcje sfery emocjonalno-motywacyjnej uwarunkowane są zmianami w o. u. n. Z powodu rozpoznanego schorzenia ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy, a naruszenie sprawności organizmu powstało przed ukończeniem 18. roku życia. Całkowita niezdolność do pracy istniała w dniu 31 sierpnia 2017 r. i trwa nadal do 31 sierpnia 2020 r. (opinia biegłego psychiatry oraz psychologa k. 13-14v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej M. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2013r., poz.982 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia,
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia,
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W myśl art.12 ust.2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych znajdującego, w myśl art.15 ust.1 ustawy o rencie socjalnej, odpowiednie zastosowanie do spraw o rentę socjalną, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia, czy ubezpieczona jest nadal, tj. po 31 sierpnia 2017r. całkowicie niezdolna do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii dała podstawy do ustalenia, że po 31 sierpnia 2017r. ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy z powodu stanu

zdrowia psychicznego- upośledzenia umysłowego na pograniczu stopnia umiarkowanego i lekkiego z zaburzeniami zachowania wymagającymi leczenia, które to schorzenie powstało przed ukończeniem przez ubezpieczoną 18. roku życia.

Sąd ocenił, że złożona przez biegłych opinia jest wiarygodnym, przekonującym dowodem w sprawie. Autorami opinii są osoby posiadające wiedzę z zakresu medycyny, a jej sporządzenie poprzedziło badanie ubezpieczonej oraz analiza dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie. Dowód ten nie był również kwestionowany przez strony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.